

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμός Ασφαλείας :

Βαθμός Προτεραιότητας :

Αριθ. Πρατ. Γνωμ. 91

Εν Αθήναις τῆ 17 Δεκεμβρίου 1973

Π ρ ό ς

Τό Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης
Γεν. Δ/σιν Δ/σέως Δ/σύνης
Δ/σιν νομικῶν ὑπηρεσιῶν

Ε ν τ α ὕ θ α

"Ἐρωτῶ τὴν τιμὴν, ἐπὶ τοῦ τεθέντος
μοὶ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 127160 ἐ.ἔ. Ὑμετέ-
ρου ἐγγράφου ἐρωτήματος, νὰ γνωρίσω Ὑ-
μῖν τὰ ἑξῆς:

Τό ν.δ. 8/1973 "περὶ Γενικοῦ Οἰ-
κοδομικοῦ Κανονισμοῦ", ἀφ' οὗ διὰ τοῦ
ἄρθρου 118 παρ. 1 ἀξιοῖ διὰ πᾶσαν ἐργα-
σίαν δομῆς ἕως ἄδειαν τῆς ἀρμοδίας ἀρ-
χῆς, διὰ τῶν ἐπομένων ἄρθρων 119 ἕως
124 προβλεπεί διοικητικὰς κυρώσεις διὰ
τάς ἀυθαίρετους κατασκευάς, ὧν τὴν ἔν-
νοιαν καθορίζει ἐν παρ. 2 τοῦ ρηθέντος
ἄρθρου 118, συνισταμένης εἰς διακοπὴν
τῶν ἐργασιῶν, κατεδάφισιν τῶν ἀυθαιρέ-
των κτισμάτων, πειθαρχικὴν εὐθύνην τῶν
ἐχόντων τὴν ἐποπτεῖαν τῶν ἐργασιῶν τεχ-
νικῶν καὶ τέλος ἐπιβολὴν προστίμου εἰς

βάρος τῶν ὑπευθύνων τῶν ἀυθαιρέτων κατασκευῶν (κυρίων τῶν ἀκινήτων καί ἄλλων). Αἱ κυρώσεις αὗται, πλὴν τοῦ προστίμου, προεβλέποντο καί εἰς προγενεστέρας διατάξεις νόμων καί διαταγμάτων (ἄρθρα 60 ἕως 62 ν.δ. 17-7-1923 "περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.", Π.Δ. 18/20-3-1926 "περὶ ἀυθαιρέτων κατασκευῶν κλπ.", ἄρθρον 4 παρ.παρ.2 καί 3 ἀ.ν. 410/1968). Περαιτέρω διὰ τῆς παρ.1 τοῦ ἄρθρου 124 θεσπίζει ποινικὸν ἀδίκημα, συνιστάμενον εἰς τὴν μὴ κατεδάφισιν ὑπὸ τῶν ὑποχρέων τῶν ὡς κατεδαφιστέων χαρακτηρισθέντων ἀυθαιρέτων κτισμάτων. Διὰ τῶν διατάξεων τούτων τοῦ ν.δ. 8/1973 δὲν ἐπῆλθε, κατὰ τὴν γνώμην μου, σιωπηρὰ κατάργησις τῆς διατάξεως τῆς παρ.1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀ.ν. 410/1968, καὶ ἦν τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 458 Ποιν.Κωδ. οἱ κύριοι ἀκινήτων, ἐφ' ὧν ἀνεγείρονται κτίσματα ἄνευ οἰκοδομικῆς ἀδείας ἢ καθ' ὑπέρβασιν αὐτῆς ἢ κατὰ παράβασιν τῶν πολεοδομικῶν διατάξεων ὡς καί οἱ ἐποπτεύοντες τὰς ἐργασίας ταύτας τεχνικοὶ καί οἱ ἐκπονοῦντες μελέτας ἀντικειμένους εἰς τὰς πολεοδομικὰς διατάξεις, ἐφαρμοζομένας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ἔργων, καθ' ὅσον ἡ τελευταία αὕτη διάταξις, θεσπίζουσα ποινικὸν ἀδίκημα δι' ὠρισμένας παραβάσεις τῆς πολεοδομικῆς νομοθεσίας (εἰδικὸν ἐν σχέσει μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ κώδικος ἐν ἄρθρῳ 434 προβλεπόμενον), δὲν ἀντιβαίνει εἰς ἐκείνας τοῦ ν.δ. 8/1973, αἵτινες διὰ τὰς αὐτὰς παραβάσεις θεσπίζουν διοικητικὰς κυρώσεις, αἱ πλεῖστα μάλιστα τῶν ὁποίων κυρώσεων ὑπῆρχον καί εἰς προϊσχυούσας διατάξεις νόμων καί διαταγμάτων. Διὰ τὴν εἴρη τὴν ὅτι νόμος καὶ δὴ ποινικὸς κατηργήθη σιωπηρῶς διὰ νεωτέρου νόμου πρέπει νὰ καταφαίνεται ἀναμφιβόλως ἢ ἀντίθesis τοῦ νέου πρὸς τὸν παλαιότερον, δὲν ἀρκεῖ δὲ ὅτι ὁ νεώτερος νόμος ἀναφέρεται εἰς τὸ αὐτὸ πρὸς τὸν παλαιότερον ἀντικείμενον. Δὲν κρίνω ἄσκοπον νὰ σημειώσω ὅτι ὁ νέος Γενικὸς οἰκοδομικὸς κανονισμὸς (ν.δ. 8/1973) παραπέμπει εἰς διατάξεις τοῦ ἀ.ν. 410/1968 καί εἰδικῶς εἰς τὴν παρ.2 τοῦ ρηθέντος ἄρ-

113

